

helyét letakarták zúzott kővel és betonlapokkal, ami a régészeti lelőhely egy részét is fedte. Közvetlenül a letakart terület É-i oldalánál jelöltük ki a megelőző feltárás szelvényét.

A feltárt 1000 m²-nyi szelvényben a humusz gépi eltávolítása után egy 4–5. századi, hun kori szarmata település objektumai kerültek elő. Az ásatás során 6 félig földbe mélyített házat, 5 különösen nagyméretű, kétosztatú tárológödört és 1 árokreszletet tártunk fel. Az objektumokból jelentős mennyiségű kerámia, kevés állatcsont és patics, néhány vastárgy és pár szem gyöngy, valamint egy kézi malom került elő.

Az ásatáson tett megfigyeléseink szerint a területen egy nagy kiterjedésű, ÉNy–DK irányban húzódó, intenzív hun kori szarmata település található, amelynek egy részét biztosan fedi a Makó-8 kutatófúrás számára kijelölt terület.

BALOGH CSILLA

230. Mátraszőlős, Kerekbükk

(Nógrád megye) B, N

2007. júniusban és szeptemberben műszeres lelet-, és lelőhely-felderítést végeztünk a Patay Pál által 1959-ben felfedezett, majd Nováki Gyula által felmért késő bronzkori erődített telep területén. A kutatásban 7 fő, 6 fémkereső készülékkel vett részt. Munkánk célja az erődített telep pontosabb keltezése és az esetleges rablások megelőzése volt. Az előkerült fémtárgyak mindegyikét GPS koordinátákkal láttuk el, hogy szóródásukat térképre vezetve kirajzolhassuk az erődített település azon részeit, melyeket intenzív fémhasználat jellemez. A közel 100 hektáros lelőhelynek jelenleg csak körülbelül fele járható be, a helyenként áthatolhatatlanul sűrű aljnövényzet, illetve a tarvágásokon kihajtott fiatal, bokros erdőrészek miatt. Szisztematikus kutatást 3 helyszínen végeztünk, de ezeken kívül igyekeztünk legalább egyszer érinteni a bejárható felszíneket. A D-i sánccszakasz Ny-i felének belső oldala mentén elterülő, jól járható erdős részen csak két régészeti leletet találtunk: egy bronz cikáda fibulát és egy népvándorlás kori vaslándzsát.

Nem messze innen, a sánctól É-i irányba eltávolodva egy irtáson késő bronzkori megtelepedés nyomaira bukkantunk. Az itt húzódó kb. 100 m hosszú és 40 m széles kis gerincen ép és töredékes tokosbalta, késpenge, bronzkarikák, nyersanyagrogók, valamint a felszíni bolygatásokból gyűjthető patics- és kerámiatöredékek utaltak egy jelentősebb késő bronzkori településra.

A kis gerinc közepe táján egy bronztárgyat tartalmazó depóleletre bukkantunk, melyet egy 1×1 m-es kis szonda segítségével eredeti kontextusában sikerült feltárnunk és dokumentálnunk. A zárt leletegyüttes 5 lándzsát, 4 tokosbaltát, egy sarlót, egy karperecet, egy kisebb nyersanyagrogót és egy árat foglalt magába. A bronzkincs a HaA2–HaB1 időszakra keltezhető. A késő bronzkori tárgyakon kívül egy üvegberakásos, hun kori bronzcsat is előkerült a gerinc felszínén.

Átvizsgáltuk az erődített telep ÉNy-i részén található tó környezetét és a körülötte elterülő jól járható tölgyest. Az alapos kutatás ellenére itt is csak egyetlen településnyomot sikerült találnunk. A tótól DK-re 100–150 m-re bronzrogók, bronzpitykék és a Kyjatice-kultúra sajátosságait mutató kerámia utalt egy intenzívebb települési mag meglétére. Arra, hogy a bronzkor utáni korszakokban is lakták, használták ezt a térséget, egy itt előkerült – talán a népvándorlás korra keltezhető – vaslándzsa és egy kisebb vasszigony utalt.

Munkatársak: Szilas Gábor régész, Kalli András, Nagy Nándor, Tóth Farkas Márton régészhallgatók, Bacsikai István, Dankó Szabolcs, Sándor Lajos technikusok.

SZABÓ GÁBOR

231. Mernye, Nagy-árok

(Somogy megye) Ró

2007. október 8–9-én terepbejárást végeztünk a több települést is érintő szennyvízcsatorna nyomvonalán, 200 m széles sávban. Mernyétől D-re, Somodor É-i részével egy vonalban, attól Ny-ra a Nagy-ároktól É-ra 200 m-re helyszíni szemle során római kori lelőhelyet azonosítottunk. A rossz megfigyelési viszonyok mellett is sikerült pontosan meghatározni a régészeti lelőhely helyét és hozzávetőleges kiterjedését. A lelőhely egy kb. 250–300 m átmérőjű ovális területet fed, egy a Hartár-árok fölött emelkedő lankás domb D-i lejtőjén. A terepbejárást során viszonylag sok kerámiatöredéket gyűjtöttem, a lelőhely intenzív lehet.

REMÉNYI LÁSZLÓ

232. Mezőzombor, Békás-ér

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ő

2007 októberében helyszíni szemléket végeztem Szerencs határában.

Békás-ér 1.: A régészeti lelőhely nagyobbik része már Mezőzomborhoz tartozik. Taktaföldvártól csak egy egykori Takta-meder választja el. A helyszíni szemle során a szántásban nagy mennyiségű őskori kerámiát figyeltünk meg. A lelőhely kiterjedése 200×150 m. A régészeti lelőhely Ny-i része átnyúlik a Szerencshez tartozó 0147 helyrajzi számú területre.

Békás-ér 2.: A régészeti lelőhely teljes egésze Mezőzomborhoz tartozik. Taktaföldvártól az egykori Takta-meder választja el, annak magaspártján találtuk meg 2007 őszén, szántóföldön. A Békás-ér 1. lelőhelytől É-ra, 200 m-re található. A helyszíni szemle során a szántásban nagy mennyiségű őskori kerámiát figyeltünk meg. A lelőhely kiterjedése 300×150 m.

PUSZTAI TAMÁS

233. Miskolc, Szeleta-barlang

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Pa

2007. március 5. és május 4. között leletmentő feltárást végeztünk a Szeleta-barlang Kadics-féle „G” barlang-